

Kr. eller 15 pCt. til Medicin. Men i de københavnske Sygekasser er i det Tidsrum i alt ydet 1,034,431 Kr. eller 44,5 pCt. i Pengehjælp, medens Udgiften til de øvrige Ydelser var henholdsvis 467,540 Kr. eller 20,01 pCt., 219,773 Kr. eller 9,4 pCt. og 339,927 Kr. eller 14,6 pCt. Pengehjælpen paa Landet spiller altsaa ikke nogen større Rolle, der er mange Landsygekasser, hvor man har ønsket at komme helt bort fra Pengehjælpsydelsen, og enkelte Steder ere de nede paa et Minimum af 40 Øre daglig. Ved flere Generalforsamlinger har man ønsket at komme helt bort derfra, det kan dog ikke lade sig gøre ifølge den nuværende Sygekasselov, men man sætter Udgiften til Pengehjælpsydelsen til det mindst mulige.

Det forekommer mig, at Administrationen af Sygekasserne her i København er for dyr, i alt Fald meget for dyr i Forhold til Udgifterne omkring paa Landet. Man maa huske paa, at ude paa Landet har man det glædelige Syn at se Arbejdet ved Sygekasserne udføres gratis næsten overalt. Her i København bliver det en hel Bestilling med Kontor, Kontorchef, Fuldmægtige og Assistenten o. s. v. Det er muligt, at det i en saa stor By som København er nødvendigt at have et saadant større Apparat, men efter min Mening er det ikke nødvendigt, at Sygekasserne tillige ere Understøttelseskasser i den Grad, som de hidtil have været det i København.

Nu siger man ganske vist, at Sygekasserne ere i Fremgang, men det viser sig, at Fremgangen kunde være langt større, og den ærede Ordfører sagde, at de Tal, jeg har anført, var et Vidnesbyrd om, at dette Forslag var rigtigt, fordi der var mange flere, der burde ind under Sygekasserne, end de, der nu komme ind derunder. Dernæst sagde den ærede Ordfører — og den samme Streng slog det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen) paa —, at Grunden til, at saa mange ikke kom ind under Sygekasserne, er, at de ikke have Raad dertil. Det tror jeg ikke er rigtigt for de allerflestes Vedkommende. Hvad koster det at være Medlem af en Sygekasse paa Landet? Det koster mange Steder 1, siger og skriver een Øre om Dagen. Det er ikke nogen stor Udgift. For en enkelt Person, for Tjenestetyende, koster det i Regelen 25—30 Øre at blive Medlem af en Landsygekasse, i Byerne noget mere. Det er meget dyrere at være Medlem af de socialdemokratiske Foreninger, men det kunne de overkomme.

Bidraget til Fagforeningen gaar forud for alt, Bidraget til Sygekassen bliver noget underordnet, men det er maaske en Fejl, at det er saadan. Naar der ikke er saa stor Tilgang til Sygekasserne, som der burde være i Forhold til det Antal ubemidlede, der maa paaregnes at være her i Landet, er Grunden for en stor Del den simple, at Folk ere ligegyldige, de tænke ikke paa at forsikre sig mod Sygdomstilfælde, før det er for silde. Derfor gaar det i mange Tilfælde ud over deres Kammerater i København. Det er smukt af deres Kammerater, at de tage sig af dem, men Socialdemokraterne gjorde Samfundet, Arbejderne, den ubemidlede Befolkning en større Tjeneste, hvis de i højere Grad, end det er Tilfældet, ansporede Folk til at ofre den Smule, der skal til for at komme i en Sygekasse, i Stedet for, at de ere alt for ivrige for at faa dem ind i Fagforeningerne, først derefter maa de se, om de faa noget til overs til Sygekasserne. Jeg har ikke noget imod, at Folk ere Medlemmer af begge Dele, men Socialdemokraterne lægge for lidt Vægt paa at anspore dem til at gaa ind i Sygekasserne. Den Løn, der nu betales til Tyendet og til Arbejderne, er langt større end tidligere, og det er min Overbevisning, at de enkelte Individier i de fleste Tilfælde have Raad til at være Medlemmer af Sygekasser, blot de have Interesse nok derfor.

Det er klart, at dette Forslag ogsaa vilde bevirke en hel Revolution med Hensyn til Udgift til Lægehjælp. Der har i lang Tid været en Strid mellem Lægerne og Sygekasserne, fordi Sygekasserne mente, at der gik for store Udgifter til Lægehonorarer. Det kan heller ikke være andet, naar Forholdet er saa liberalt, som det er, at man overalt og ikke mindst paa Landet giver hvert enkelt Sygekassemedlem den store Frihed, at han maa søge hvilken Læge han vil. Jeg har boet i en Kommune paa Fyn i en Række af Aar, og jeg har der været Vidne til, at Sognets Sygekasse anvendte ikke mindre end 5 Læger til Sygekassens Medlemmer. Der gik mange Penge til for Kommunen alene til Kørselsudgifter, thi Kommunen skal jo betale disse Udgifter, og der har efter min Formening været ødslet alt for meget til Lægehjælp derved, at Valget har været givet aldeles frit. Men man kan ikke nægte, at det er meget human. Dette Forslag er selvfølgelig ikke saa human; den ærede Ordfører vedkender sig, at Socialdemokraterne ikke have noget imod, at man ansætter faste Læger og paatvin-